

عنوان مقاله:

تاثیر آویلامایسین و پروبیوتیک بر رشد جبرانی جوجه های گوشتی متعاقب تغذیه با یک جیره کم تراکم

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 50 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فریبرز خواجعلی

رضا باقری

خلاصه مقاله:

آزمایشی به منظور بررسی آثار آویلامایسین و پروبیوتیک بر رشد جبرانی جوجه های گوشتی متعاقب تغذیه با یک جیره کم تراکم انجام گرفت. در این آزمایش، ۳۰۰ قطعه جوجه گوشتی (هیبرید راس ۳۰۸) در قالب طرح کاملا تصادفی به ۴ تیمار حاوی ۵ تکرار اختصاص ۲۰ درصد پروتئین مطابق با / یافتند. در تیمار شاهد جوجه ها با جیره ای حاوی ۲۹۰۰ کیلوکالری در کیلوگرم انرژی قابل سوخت و ساز و ۸ تغذیه شدند. در تیمار کم تراکم، جوجه ها از ۷ تا ۲۱ روزگی با جیره ای حاوی ۲۷۰۰ کیلوکالری در کیلوگرم انرژی قابل NRC توصیه ۱۰ آویلامایسین دریافت نمودند و ۱۹ ppm، درصد پروتئین تغذیه شدند. در تیمار سوم جوجه ها در دوره رشد جبرانی / سوخت و ساز و ۴ (۱۰۰/ P) پروبیوتیک دریافت کردند. رقیق سازی جیره در دوره آغازین، باعث کاهش معنی دار (۰۵ ppm)، در تیمار چهارم طی این مدت میزان اضافه وزن گردید. در پایان دوره پرورش (۴۹ روزگی)، بیشترین وزن بدن به گروه تیمار شده با آویلامایسین اختصاص داشت، هر چند اختلاف این گروه با گروه شاهد از لحاظ آماری معنی دار نبود. البته این اختلاف با گروه تغذیه شده با پروبیوتیک و گروه دوم (گروه بود. در کل دوره پرورش (۷ تا ۴۹ روزگی) بین گروه های مختلف ($P < 0$ / بدون هر نوع محرک رشد)، از لحاظ آماری معنی دار (۰۵ آزمایشی، اختلاف معنی داری از نظر مصرف خوراک وجود نداشت. گروه تیمار شده با آویلامایسین، ضریب تبدیل بهتری نسبت به سایر گروه های آزمایشی داشت که تفاوت آن با گروه دوم (بدون محرک رشد) و گروه چهارم (دریافت کننده پروبیوتیک) از لحاظ آماری، از سایر گروه های آزمایشی بیشتر بود. به طور ($P > 0$ / بود. درصد چربی محوطه بطنی گروه شاهد، به لحاظ عددی (۰۵ / $P < 0$ / معنی دار) ۰۵ کلی، آویلامایسین موجب افزایش معنی دار اضافه وزن در دوره رشد جبرانی گردید. واژه های

کلمات کلیدی:

Avilamycin, Broiler, Dilution diet, Probiotics، جوجه گوشتی، آویلامایسین، پروبیوتیک،

رشد جبرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218692>

